

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: **K. P.**
zastoupený advokátem Alešem Dvorským
sídlem Kopečná 11, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Malinovského náměstí 3, 601 67 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2017, č. j. MMB/0142625/2017, sp. zn. OUSR/MMB/0089872/2017,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, Stavebního úřadu (dále jen „správní orgán prvního

stupně“ či „stavební úřad“) ze dne 29. 11. 2016, č. j. MCBS/2016/0188155/STAG, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodnuto o zastavení řízení ve věci žádosti o vydání stavebního povolení na stavbu s názvem „*Změna dokončené stavby, stavební úpravy-nástavba bytů na bytovém domě B. x, č. p. x, pozemek parc. č. x, k. ú. x, obec x*“, o které požádal žalobce dne 2. 3. 2011 jako stavebník, neboť žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.

2. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že v daném případě nastal zákonný důvod pro zastavení stavebního řízení, neboť stavebník nedoplnil všechny požadované doklady a podklady, které stavební úřad uvedl ve výzvě ze dne 16. 7. 2015, přičemž v některých případech se jedná o podstatné podklady, jejichž nedoložení bránilo pokračování v řízení. Stavební úřad tak postupoval v souladu se zákonem, pokud vyzval stavebníka k doplnění žádosti a řízení přerušil. Současně stavebníka poučil o důsledcích plynoucích z nedoplnění žádosti. K argumentaci žalobce, že komíny z domu B. x, jejichž funkčnost je povolovanou nástavbou ohrožena, jsou již zastíněny, žalovaný uvedl, že funkčnost komínů sousedního domu je povolovanou nástavbou skutečně ohrožena. Nelze přitom tento závadný stav, který povolovaná stavba vyvolá, zhojit konstatováním, že komínová tělesa jsou již tak ohrožována z jiného domu. Neobstojí ani argumentace žalobce § 55 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby (dále jen „vyhláška č. 268/2009 Sb.“). Tuto výjimku nelze v daném případě uplatnit, neboť navrhovaná stavba svým rozsahem ohrožuje požární bezpečnost vedlejší stavby, nejsou tedy splněny požadavky na stavby uvedené v § 8. V tomto bodě považuje žalovaný nesplnění výzvy za podstatnou vadu žádosti. K bodu 8 a 9 odvolání (k argumentaci týkající se nepředložení posouzení vlivu nástavby na základové konstrukce bytového domu včetně staticko-geologického posudku) žalovaný uvedl, že předložené posudky tuto problematiku řeší nedostatečně a neumožňují konečné posouzení této otázky ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 268/2009 Sb. Statické posouzení nebylo doplněno a ani tato část výzvy tedy nebyla splněna. Předložená projektová dokumentace nesplňuje přílohu č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., dokumentaci staveb (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“), ve znění účinném do 28. 3. 2013, a to v bodě 1.2.3. Statické posouzení, písm. a) - d). Nesplnění výzvy v tomto bodě lze rovněž považovat za podstatnou vadu žádosti, která brání pokračování v řízení. K nepředložení posouzení stávajících rozvodů žalovaný uvedl, že stavebník nepředložil žádné doplňující informace týkající se dostatečného posouzení vnitřních rozvodů v technické zprávě s ohledem na stávající stav domovních rozvodů a záměr stavebníka. Předložená projektová dokumentace nesplňuje přílohu č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., v bodě 1.4. Technika prostředí staveb. V technické zprávě je nutné uvést nejen spotřebu vody, množství splašků, ale zejména připojení nově navrhovaných bytových jednotek na stávající vnitřní rozvody vody, kanalizace a elektroinstalace v bytovém domě s ohledem na jejich technický stav, kapacitu apod., což však žalobce neprokázal, a to ani v doplněném odvolání ze dne 4. 5. 2017. I v tomto ohledu tedy žádost nebyla dle požadavku stavebního úřadu doplněna. Nesplnění výzvy lze i v tomto bodě považovat za podstatnou vadu žádosti.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil a aby žalovanému uložil povinnost uhradit žalobci náklady řízení.

4. Nesprávnost napadeného rozhodnutí žalobce spatřuje v nesprávném posouzení věci po právní stránce. Předně namítal, že pokud jeho žádosti o prodloužení lhůty k doplnění podkladů bylo původně vyhověno a bylo mu povoleno prodloužení o jeden rok, nelze zcela zamítnout jeho žádost o prodloužení lhůty. Pokud by byla zachována rovnost stran, pak měla být žalobci prodloužena lhůta o 6 měsíců, neboť v této lhůtě bylo výzvě vyhověno. Závěr žalovaného, že poskytnutím lhůty žalobci pro doplnění podkladů je porušena rovnost účastníků řízení, nebyl podložen žádným skutkovým zjištěním, ale pouze tvrzením odvolatelky JUDr. K.
5. Žalobce uvedl, že důvodem zastavení řízení bylo neodstranění podstatných vad žádosti o vydání stavebního povolení, za které žalovaný považoval a) vliv navrhované stavby na komíny BD B. x (označeno jako body 1, 6, 7 výzvy k doplnění), b) posouzení vlivu nástavby na základové konstrukce (označeno jako body 8, 9 výzvy k doplnění) a c) posouzení stávajících rozvodů (označeno jako bod 10 výzvy k doplnění).
6. K otázce vlivu stavby na komíny domu B. x žalobce namítal, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadou předvídatelnosti rozhodnutí. Nástavba na domě B. x byla povolena, aniž by stavební úřad uložil stavebníkovi řešit vliv stavby na komíny na domě B. x, komíny na domě B. x jsou přitom zastíněny nástavbou na domě B. x. Žalovaný podle žalobce nepostupuje stejně jako v ostatních případech, kdy se touto otázkou nikdy nezabýval, a i pokud by se jí měl zabývat, měl tak učinit v rámci územního řízení, nikoliv až v řízení stavebním. Dalším důvodem nezákonnosti je skutečnost, že komíny na domě B. x jsou zastíněny nástavbou z domu B. x. Pokud by nástavbou ze strany žalobce mělo dojít k zastínění komínů na B. x a povolením takové stavby dojde k ohrožení požární ochrany, pak je v první řadě povinností stavebního úřadu, aby uložil vlastníkovvi domu na B. x úpravu těchto komínů zastíněných nástavbou na B. x. Stavební úřad je v tomto směru nečinný a nutí žalobce, aby jeho nečinnost vyřešil.
7. Pokud jde o problematiku vlivu nástavby na statiku domu, předně se žalobce domnívá, že tyto námitky měly být řešeny a uplatněny v rámci územního řízení. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že žalobcem předložené posudky jsou nedostatečné, tento závěr je opřen zejména o strohé vyjádření Ing. Č., CSc., který zřejmě přehlédl, že tato otázka je podrobně zodpovězena v technických zprávách k projektu pro stavební povolení (str. 7 a 8 – Mechanická odolnost a stabilita, Zásady organizace výstavby – část E, str. 12 a 13 a doplnění z května 2017), zejména pak problematika odvodnění staveniště a zabránění škodám způsobeným zatékáním. Část D.1.12c – Stavebně konstrukční řešení obsahuje Stavebně technický průzkum (vypracovaný říjnu 2005) popisující stav stávajících stavebních konstrukcí (a byl podkladem pro navržené stavebně konstrukční řešení stavby), Technická zpráva (vypracovaná v srpnu 2007) obsahuje podrobné popisy jednotlivých nosných konstrukcí včetně všech výpočtů, jak je požadováno vyhláškou č. 499/2006 Sb. Technická zpráva (vypracovaná v únoru 2011) obsahuje doplnění a objasnění na základě připomínek účastníků řízení (posouzení stropní konstrukce nad 6. NP, variantnost řešení konstrukcí a přetížení základové spáry). Technická zpráva (vypracovaná v červnu 2011) obsahuje dimenzování nosníku mezi bytovou příčku, ocelovou konstrukci nových balkonů, nosnou konstrukci schodiště a revizi stran 29, 33, 102 původní technické zprávy ze srpna 2007. Žalobce má za to, že úplnost dokumentace nelze posuzovat dle znění vyhlášky č. 62/2013 Sb., kterou se mění vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (dále jen „vyhláška č. 62/2013 Sb.“), neboť dokumentace pro stavební povolení byla vypracována před platností zmiňované vyhlášky. Ing. Č., CSc. na základě toho tvrdí, že

některé části v dokumentaci chybí, což nemá oporu ve spisu. Žalovaný tedy nepřezkoumatelně dospěl k závěru, že předložené posudky řeší problematiku nedostatečně.

8. Pokud žalovaný vyžadoval po žalobci doložení technických zpráv nově navrhovaných bytových jednotek na stávající vnitřní rozvody vody, kanalizace a el. instalace, tento požadavek podle žalobce nemá oporu v žádosti o vydání stavebního povolení, jelikož žalobce nežádal o povolení výstavby nových bytových jednotek, ale výstavba se týká rozšíření stávajících bytových jednotek. Žalovaný proto nemůže po žalobci požadovat doložení technické zprávy, která je v rozporu se skutečností, a dále nedoložení takové technické zprávy označit za podstatnou vadu žádosti.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Ve vyjádření k žalobě žalovaný k otázce znehodnocení okolní zástavby uvedl, že z předložené dokumentace a spisového materiálu je zjevné, že předmětná nástavba způsobí ohrožení spalinové cesty v sousedním domě B. x. Dle přesvědčení žalovaného nelze povolovanou stavbou vyvolanou závadu odklidit tvrzením, že měla být vyřešena v územním řízení, resp. nařídít tomu, kdo užívá svoji nemovitou věc, provést na ní stavební úpravy vyvolané potřebou stavby jiného vlastníka. Územní řízení neřeší jednotlivé technické detaily stavby, ale jeho primárním úkolem je ověřit soulad navrhované stavby s podmínkami v území. Samotné stavebně technické řešení a konkrétní způsob jeho provedení je otázkou řízení stavebního. Projektová dokumentace musí vždy reagovat na konkrétní podmínky okolních staveb a přizpůsobit stavební řešení jejich stavu. Proto považuje žalovaný požadavek na předložení důkazu o nezávadnosti navrhované stavby na okolní zástavbu za zcela oprávněný. Co se týče hlediska posouzení vlivu nástavby na základové konstrukce bytového domu B. x, žalovaný uvedl, že z předložených technických zpráv nelze jednoznačně posoudit vliv stavby na základové konstrukce domu, a to i v kontextu námitek účastníků řízení, kteří tyto skutečnosti zpochybňují. Žalovaný je přesvědčen, že provedení posudku oprávněnou osobou v oboru statika stavebních konstrukcí pozemních staveb by v této situaci vyřešila jakékoli dohady o vlivu navržené stavby na statiku a stabilitu domu a vyvrátila by případné nejasnosti všech účastníků řízení. V předmětném řízení po stavebníkovi není požadováno doplnění podkladů podle vyhlášky č. 62/2013 Sb., ale výhradně náležitosti podle vyhlášky č. 499/2006 Sb. ve znění účinném do 28. 3. 2013. Žalovaný nesouhlasí se žalobcem, že stavebně technické řešení ohledně statiky domu a stability podlaží bylo vyřešeno v územním řízení. Právě ve stavebním řízení je třeba předložit doklad o výpočtu, jak ukládá vyhláška č. 499/2006 Sb., příloha 1, část B, bod 2 a část F, bod 1.2.3., z čehož je zjevné, že detailní problematika statiky stavby je posuzována právě v řízení stavebním. K poslednímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že povolovanou stavbou dojde k značnému rozšíření stávajících jednotek a z hlediska veřejného práva vzniku dvou nových bytových jednotek, které významně změní stav v domě. Požadavek na předložení dostatečného posouzení vnitřních rozvodů považuje proto žalovaný za oprávněný, a to v kontextu přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., část F, bod 1.4.
10. Žalovaný je přesvědčen, že správní orgány v provedeném řízení postupovaly v souladu s platným právem, a proto navrhuje soudu žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci soudem

11. Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
12. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, kterým bylo zastaveno řízení ve věci žádosti o vydání stavebního povolení, neboť žalobce v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
13. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
14. Předně soud nepřisvědčil argumentaci žalobce, že nebylo možné zcela zamítnout jeho žádost o prodloužení lhůty k předložení požadovaných podkladů, a že v souladu se zásadou rovnosti účastníků měla být lhůta prodloužena o 6 měsíců.
15. Ze správního spisu soud zjistil, že výzvou ze dne 16. 7. 2015, č. j. MCBS/2015/0057115/PISJ bylo žalobci sděleno, že předložená žádost o stavební povolení spolu s přílohami neposkytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby, a byl proto vyzván k doplnění chybějících náležitostí ve lhůtě do 31. 12. 2015.
16. Ačkoli stavební úřad v reakci na žádost žalobce, kterou obdržel dne 14. 12. 2015, původně usnesením lhůtu k provedení úkonu prodloužil do 31. 12. 2016, toto usnesení bylo odvolacím správním orgánem zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání. Stavební úřad následně dne 20. 5. 2016 vydal usnesení, kterým lhůtu k předložení požadovaných podkladů neprodloužil, toto usnesení bylo potvrzeno rozhodnutím odvolacího správního orgánu ze dne 6. 9. 2016. Tvrzení žalobce, že nelze zcela zamítnout žádost o prodloužení lhůty k předložení podkladů, pokud předchozí žádosti bylo plně vyhověno, nemá žádnou oporu v právní úpravě. Oba správní orgány srozumitelně zdůvodnily, proč lhůta k předložení požadovaných podkladů nebyla prodloužena, s tímto zdůvodněním se ztotožnil i zdejší soud. Probíhající stavební řízení má v případě nástavby bytů na bytovém domě nepochybně velký dopad do omezení výkonu vlastnického práva vlastníků ostatních bytů, a to bez ohledu na to, zda aktuálně existuje konkrétní záměr, který v důsledku probíhajícího stavebního řízení žalobce nelze realizovat. Znemožněním disponovat se svým vlastnictvím podle vlastních představ a aktuálních potřeb bezesporu dochází k omezení vlastnického práva v neprospěch spoluvlastníků stavby, a tedy k porušení rovného postavení všech zúčastněných stran. V tomto ohledu nedošlo k naplnění jedné z podmínek § 39 odst. 1 správního řádu, a sice že prodloužením lhůty nesmí být porušena rovnost účastníků. Stavební úřad proto nepochybil, pokud žádosti žalobce o prodloužení lhůty nevyhověl.
17. Za bezpředmětnou považuje soud argumentaci žalobce, že v souladu se zásadou rovnosti účastníků měla být lhůta prodloužena o 6 měsíců. Usnesení o zastavení řízení bylo vydáno až dne 29. 11. 2016, resp. 10. 5. 2017 (rozhodnutí o odvolání), tedy více než 6 měsíců po uplynutí lhůty k doplnění požadovaných podkladů, přičemž správní orgány vycházely z toho, že podklady nebyly doplněny ani ke dni rozhodnutí o zastavení řízení. Neprodloužení lhůty k doplnění podkladů o 6 měsíců tedy nemohlo mít žádný dopad na zákonnost rozhodnutí o zastavení řízení.

18. K námitce týkající se vlivu stavby na komíny domu B. x soud ve shodě se správními orgány obou stupňů konstatuje, že rozhodující pro posouzení věci je, že funkčnost komínů sousedního domu B. x je povolovanou stavbou ohrožena. Povolovaná stavba ohrožuje požární bezpečnost sousední stavby a stavební úřad nemohl od této skutečnosti odhlédnout. Tento závadný stav (který žalobce v zásadě nezpochybňuje) přitom nelze zhojit konstatováním, že komínová tělesa jsou již ohrožována z jiného domu (B. x), nebo že u sousedních staveb (B. x) nebyl vliv stavby na komíny na sousedních domech řešen. Nelze rezignovat na bezpečnost stavby s odkazem na nevyhovující řešení na stávající stavbě nebo na jiné stavbě, ani není možné navrhovanými úpravami prohlubovat nedostatečnost stávajícího nevyhovujícího stavu.
19. Neobstojí ani argumentace žalobce, že stavební úřad se měl otázkou vlivu stavby na komíny sousedního domu zabývat již v rámci územního řízení. Jak správně uvedl žalovaný, v územním řízení, které předcházelo řízení stavebnímu, bylo úkolem stavebního úřadu vymezit území pro navrhovaný účel a stanovit podmínky k ochraně veřejných zájmů v území; jimi zabezpečit zejména soulad s cíli a záměry územního plánování, včetně architektonických a urbanistických hodnot v území, věcnou a časovou koordinaci jednotlivých staveb a jiných opatření v území, požadavky k ochraně zdraví a životního prostředí a rozhodnout o námitkách účastníků řízení [srov. § 39 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), na jehož základě bylo územní rozhodnutí vydáno]. V územním řízení se tedy neřeší jednotlivé technické detaily stavby, neboť jeho primárním úkolem je ověřit soulad navrhované stavby s podmínkami v území. Vlastní stavebně technické řešení a konkrétní způsob provedení stavby je otázkou řízení stavebního. Proto bylo namíste, pokud stavební úřad požadoval po žalobci předložení důkazu o nezávadnosti stavby na okolní zástavbu právě v rámci stavebního řízení.
20. Vzhledem k tomu, že žalobce v bodech týkajících se vlivu stavby na komíny sousedního domu žádost o stavební povolení dle výzvy stavebního úřadu nedoplnil, jednalo se o podstatnou vadu žádosti, která bránila pokračování v řízení.
21. Soud neshledal důvodnými ani námitky týkající se vlivu nástavby na základové konstrukce bytového domu B. x.
22. Žalobci je třeba dát za pravdu v tom, že úplnost projektové dokumentace nelze v daném případě posuzovat podle vyhlášky č. 62/2013 Sb., neboť dokumentace pro stavební povolení byla vypracována před nabytím její účinnosti. Z uvedeného důvodu neobstojí závěr vyplývající z posudku Ing. Č., CSc. ze dne 3. 6. 2015, že zpracovaná projektová dokumentace neodpovídá požadavkům stavebního zákona, zejména přílohy č. 4 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., ve znění vyhlášky č. 62/2013 Sb., odst. B.2.6. Z obsahu napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že stavební úřad po žalobci nepožadoval doplnění podkladů odpovídajících vyhlášce č. 62/2013 Sb., kterou byla změněna vyhláška č. 499/2006 Sb. s účinností od 29. 3. 2013, ale výhradně náležitosti vyplývající z vyhlášky č. 499/2006 Sb. ve znění účinném do 28. 3. 2013 (viz str. 6 napadeného rozhodnutí).
23. Nutnost předložit posouzení vlivu nástavby na základové konstrukce bytového domu včetně staticko-geologického posudku základových konstrukcí, statického výpočtu, stavebně technického průzkumu dokladujícího rozměry základových konstrukcí a hydrogeologického průzkumu stavební úřad neopíral (jak žalobce nesprávně tvrdí) o vyjádření Ing. Č., CSc., ale vycházel z posouzení zpracovaného autorizovaným inženýrem

pro geotechniku Ing. D. Š., v jehož závěrečném zhodnocení bylo uvedeno, že současná kondice základové půdy neumožňuje provedení projektové nástavby bytového domu. Vzhledem k tomu, že ve spise byly shromážděny listiny s protichůdnými informacemi, a i z vlastní projektové dokumentace je patrné, že stávající stavba vyžaduje určité známky přetvoření některých konstrukcí, stavební úřad nepochybil, pokud po žalobci požadoval předložení dalších podkladů (specifikovaných ve výzvě k doplnění žádosti), aby bylo postaveno najisto, zda nebude vlivem navrhované nástavby narušena mechanická odolnost a stabilita stavby.

24. Pokud žalobce namítal, že otázka vlivu nástavby na statiku domu je podrobně řešena v technických zprávách, na jejichž obsah odkázal, soud ve shodě se žalovaným neshledal, že by na základě těchto zpráv bylo možné jednoznačně posoudit vliv stavby na základové konstrukce domu, a to v kontextu námitek ostatních účastníků řízení, kteří tyto skutečnosti zpochybňovali. Součástí projektové dokumentace sice jsou technické zprávy, které se zabývají mimo jiné i statikou stavby, žádná z těchto zpráv však neobsahuje požadované posouzení nástavby na základové konstrukce domu včetně staticko-geologického posudku, statického výpočtu, stavebně technického průzkumu či hydrogeologického průzkumu. Poté, co byl žalobce vyzván k doplnění požadovaných podkladů (16. 7. 2015) žalobce nepředložil žádné posouzení nástavby na základové konstrukce domu.
25. Vzhledem k tomu, že na základě předložené projektové dokumentace nebylo možné posoudit, zda stavba nevyžaduje zajištění zpevnění základů a podloží a nemá vliv na sousední stavby, soud se ztotožnil se závěrem správních orgánů, že projektová dokumentace nesplňovala požadavky přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., ve znění účinném do 28. 3. 2013, a to v části F, bod 1.2.3 Statické posouzení, písm. a) – d). Nesplnění výzvy i v tomto bodě tedy bylo možné považovat za podstatnou vadu žádosti, která brání pokračování v řízení.
26. Ani v případě tohoto bodu výzvy k doplnění žádosti přitom neobstojí argumentace žalobce, že tato otázka měla být řešena již v průběhu územního řízení. Z obsahu vyhlášky č. 499/2006 Sb., je zřejmé, že stavebně technické řešení ohledně statiky domu a stability nosné konstrukce je posuzována právě ve stavebním řízení, tuto otázku tedy nelze považovat za ukončenou vydáním územního rozhodnutí.
27. Konečně soud nepřisvědčil ani námitce, že stavební úřad nebyl oprávněn po žalobci požadovat doložení technických zpráv týkajících se rozvodů vody, kanalizace a elektroinstalace, jelikož žalobce nežádal o povolení výstavby nových bytových jednotek. Ve výzvě k doplnění žádosti byl žalobce mimo jiné vyzván k doplnění posouzení zohledňující aktuální stav domovních rozvodů (vody, kanalizace, nízkého napětí, plynu) s ohledem na stávající stav domovních rozvodů a záměr stavebníka. Výzva tedy nebyla vázána na nově navrhované bytové jednotky, ale na záměr stavebníka. Přestože povolovanou nástavbou nedojde ke vzniku nových bytových jednotek, bezpochyby se jedná o značné rozšíření stávajících jednotek, u kterého lze vycházet z významné změny stavu rozvodů v domě. Požadavek stavebního úřadu na předložení posouzení vnitřních rozvodů tak byl zcela oprávněný. Žalobce ostatně v průběhu správního řízení neuváděl, že by požadavek na předložení tohoto posouzení byl neoprávněný, ale argumentoval tím, že požadované posouzení stávajících rozvodů bylo provedeno.

28. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce k tomuto bodu předložil pouze vyjádření týkající se měření tlaku a spotřeby vody, posouzení stavu ostatního vedení však nepředložil. Dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., části F, bod 1.4. Technika prostředí staveb, je v technické zprávě nutné uvést nejen bilanci spotřeby vody, množství splašků, ale zejména připojení nově navrhovaných stavebních prostor na stávající vnitřní rozvody vody, kanalizace a elektrické instalace v bytovém domě s ohledem na jejich technický stav, kapacitu apod. Vzhledem k tomu, že žádost o vydání stavebního povolení nebyla v tomto směru doplněna, i v tomto bodě lze nesplnění výzvy k doplnění žádosti považovat za podstatnou vadu žádosti, která brání pokračování v řízení.
29. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobce, přestože mu byla poskytnuta dostatečná lhůta k doplnění žádosti, požadované náležitosti nedoplnil. Protože se jednalo o podstatné vady žádosti, které bránily pokračování v řízení, stavebnímu úřadu nezbylo než řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavit. V tomto směru odkazuje zdejší soud např. na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 12. 2014, č. j. 57 A 52/2013-74, dostupný na www.nssoud.cz, dle kterého zastavení stavebního řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu přichází v úvahu právě v případě, kdy žadatel nedoplní žádost o vydání stavebního povolení v rozsahu požadovaném stavebním úřadem a žádost tak neobsahuje všechny podklady pro rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

30. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročež mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. srpna 2019

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu